

νει την διεθύνσιν τῶν κοινῶν. Τὸ τετελεσμένον τοῦτο γεγονός ἐπέσει τὴν Πύλιν νὰ ἀποστείλῃ τῷ πρίγκηπι τὸ φερμάκιον τὸ περιβάλλον αὐτὸν διὰ τῆς ἐξουσίας.

Ἀπὸ ἑνδεκα ἐτῶν ὁ Πρίγκηψ διεθύνων τὸ ῥωμουνικὸν κράτος, καταγίνεται προπάντων νὰ συγχωνεύσῃ ἐν ἐνὶ καὶ μίῳ ἔθνει τοὺς Μολδαύους καὶ Βλάχους. Συγχρόνως ὠργάνωτε κατὰ τὸ πρωσικὸν σύστημα τὸν στρατὸν τῆς δετῆς αὐτοῦ πατρίδος. Νῦν δὲ ἐπὶ κερφαλλῆς αὐτοῦ συναγωνίζεται τοῖς Ῥώσοις κατὰ τῶν Τούρκων πρὸς ἀπόκτησιν πλήρους ἀνεξαρτησίας.

Ο ΝΑΥΑΡΧΟΣ ΚΑΝΑΡΗΣ.

Ὁ ἄρτι ἀφ' ἡμῶν μεταστάς ἦρος, ὁ Κωνσταντῖνος Κανάρης, ἐγεννήθη ἐν Ψαροῖς ἐν ἔτει 1793. Κατὰ τὴν ἐκρηξίν τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 ἦτο πλοίαρχος ἐμπορικῶν πλοίων. Ὀλίγον χρόνον μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς νήσου Χίου ὑπὸ τῶν Τούρκων, ἠκολούθησε τὸν Ἑλληνικὸν στόλον ὑπὸ τὸν Μιαούλην μετὰ δύο πυρπολικά εἰς τὸν λιμένα τῆς νήσου ἐκεῖνης, τὸν Ἰούνιον 1822, ἔνθα ἔκαυσε τὸν Καπιτάν Πασᾶ. Τὸν Νοέμβριον 1822, ὅμοιον κατόρθωμα ἐξετέλεσε ἐν τῷ λιμένι τῆς Τενέδου, ἐξ οὗ ὁ Ἑλληνικὸς στόλος ἐσώθη τῆς καταστροφῆς. Ἐξεδίκασε τὰς σκληρότητας τῶν Τούρκων ἐπὶ τῆς γενετέρας αὐτοῦ νήσου διὰ νέας νίκης ἐν Σάμῳ, παρὰ τὸ ἀκρωτήριον τῆς Μυκάλης, Αὐγούστῳ 17, 1824, ἐξ ἧς ἐτώθη ἡ νῆτος Σάμος τῆς τύχης τῆς Χίου καὶ τῶν Ψαρῶν. Ἡ τολμηρὰ αὐτοῦ ἀπόπειρα νὰ καύσῃ τὸν τουρκικὸν στόλον ἐν τῷ λιμένι τῆς Ἀλεξανδρείας, ἔνθα ἦν ἔτοιμος νὰ ἐπιβιάσῃ τὸν στρατὸν τοῦ Μεχμέτ Ἀλῆ διὰ τὴν Πελοπόννησον, ἐματαιώθη ἕνεκα ἐναντίων ἀνέμων κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐκτελέσεως (Αὐγ. 4, 1825). Ὁρίσθη κυβερνήτης τῆς φρεγάτας ἡ Ἑλλάς τῆς ἐξ Ἀμερικῆς ἀποσταλείσης, ἐξελέχθη τῷ 1827 ἀντιπρόσωπος τῶν Ψαρῶν, τῷ δὲ 1828 διοικητὴς τῆς Μονεμβασίας, εἶτα δὲ καὶ ναυτικῆς τινος μοίρας κυβερνήτης. Μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ Καποδίστρια τῷ 1831, ἀπεσύρθη εἰς τὴν Σύρον, ἀλλ' εἶτα ἐπανῆλθεν εἰς τὸ ναυτικὸν μετὰ τὸν βαθμὸν πλοίαρχου. Ὑπὸ τὸν βασιλεῖα Ὁθωνα ὑπη-

ρέτησε ἀπὸ τοῦ 1846 ὡς ναύαρχος, γερουσιαστὴς, πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, καὶ ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν μέχρι τοῦ 1855, ὅτε παρητήθη. Τὴν ἀνοιξίν τοῦ 1858, ἀπεράσισε, λαβὼν ἀφορμὰς τινὰς δυσαρεσκείας, ν' ἀποσυρῆ εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον. Τῷ 1861 ἀπεποιήθη σύνταξιν 12,000 φράγκων. Ἐπαναλαβὼν τὸν δημόσιον βίον, ἐγένετο πρωθυπουργός, Ἰαν. 26, 1862. Διακεκριμένην εἶχε θέσιν ἐν τῇ προσωρινῇ κυβερνήσει τοῦ 1863, καὶ ἦν μέλος τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἀποσταλείσης εἰς Κοπεγχάγην ἵνα προσφέρῃ τὸν θρόνον τῷ βασιλεῖ Γεωργίῳ. Τὸν Μάρτιον καὶ Ἀπρίλιον τοῦ 1864, ἐγένετο ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν καὶ πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, εἶτα δὲ πάλιν ἀπὸ τοῦ Αὐγούστου 1864, μέχρι Μαρτίου, 1865.

Μετὰ μακρὰν ἀπὸ τῶν πολιτικῶν ἀποχωρίσιν ἐπανῆλθεν ὁ Κανάρης, πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἠνωμένων Κομματάρχων, τὸν ἀπελθόντα Μαΐον. Ἐν τῷ ὕψηλῳ καὶ ἑνεκα τῶν περιστάσεων λίαν βεβαρυμένῳ εὐθύνῃς λειτουργήματι, ἀπέθανε πληγείς ἐκ κεραινοβόλου ἀσπληξίας, τῇ 2 ἐνεστῶτος μηνός. Πλήρης τιμῶν, ὡς ἔζησε, οὕτω καὶ ἐκηδεύθη, τῇ 4 Σεπτεμβρίου ἐνεστῶτος ἔτους.

Ο ΚΑΝΑΡΗΣ ΕΝ ΕΤΕΙ 1822.

*Ἡ πυρπόλησις
τῆς τουρκ. ναυαρχίδος.**

Οὐ πολὺν χρόνον ὕστερον ὁ Ἑλληνικὸς στόλος ὑπὸ τὸν Τομπάζην, ἐπεφάνη ἔξωθεν τῆς Χίου ἀφοῦ δὲ ἐπεβίβασεν χιλιάδας τινὰς, ἐκ τῶν ἀποκρυβέντων εἰς τὰ ὄρη καὶ φεγγόντων τὴν σφαγὴν, Χίων, ὁ στόλος περιέπλει ὅπως προσβάλλῃ διὰ πυρπολικῶν

τὸν Καπιτάν Πασᾶ, προσωφμισμένον ὄντα ἐν τοῖς Στενοῖς. Ἀλλ' οὐρίον ἔχοντα τὸν ἄνεμον, τὰ Τουρκικὰ πλοία, ἐξῆλθον εἰς συνάντησιν τῶν Ἑλληνικῶν. Ἐν τῇ ἀνοικτῇ θάλασσῃ οἱ Ἕλληνες οὐδόπως ἠδύναντο νὰ ὠφεληθῶσιν ἐκ τῆς θέσεώς των· οἱ στόλοι ἀπεχωρίσθησαν ἀλλήλων σφοδροῦ πνέοντος ἀνέμου, μετ' ἀσήμαντον συμπλοκὴν, ἣν ἀμφοτέρωι οἱ διαμαχόμενοι ἀνήγγειλαν ὡς νίκην. Ὁ Καπιτάν Πασᾶς τότε ὑπέστρεψεν εἰς τὰ Στενά τῆς Χίου, καὶ ὁ Ἕλλην. στόλος, μετὰ ματαίαν

* Ἐκ τῆς ἱστορίας τῆς Ἑλλ. Ἐπαναστάσεως, ὑπὸ τοῦ Δρος Howe.

προσπάθειαν νὰ τὸν προσβάλλῃ ἐπιτυχῶς, ὑπεχρεώθη νὰ πλεύσῃ εἰς Κρήτην, ὅπως προφυλάξῃ αὐτὴν ἐκ τῶν πλοίων τοῦ Αἰγυπτίου πασᾶ, Μεχμέτ Ἀλλῆ, ἀπειλοῦντος νὰ προσβάλλῃ τὴν νῆσον.

Τῆς θέσεως ταύτης τῶν πραγμάτων γνωστῆς γενομένης τῇ Κυβερνήσει, καὶ πρὸς τούτους ὅτι ἦν ἀδύνατον νὰ πραγματοποιηθῇ τι διὰ γενικῆς προσβολῆς, ἐδέξατο τὴν πρότασιν τοῦ ἀτρομήτου ΚΑΝΑΡΗ, ὅπως πειραθῇ τὴν πυρπόλησιν τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου διὰ τοῦ πυρπολικοῦ του. Ἐπλεύσεν οὗτος εἰς τὰ στενὰ τῆς Χίου, συνοδευόμενος ὑπὸ ὑδραϊκοῦ πλοίου. Φθὰς περὶ τὴν Χίον, ἀπήντησε τινὰς τῶν προσκόπων τοῦ τουρκικοῦ στόλου, ἀλλὰ δι' ἐντέχου διευθύνσεως ὀλοσχερῶς ἐξηπάτησεν αὐτούς (τοῦτο μαρτυρεῖ ἀξιωματικὸς τοῦ ἀγγλικοῦ ναυτικοῦ) δούς αὐτοῖς νὰ ἐννοήσωσι ὅτι ἦσαν πλοῖα ἐμπορικὰ διευθυνόμενα εἰς Σμύρνην. Ἀμα ὡς τὸ σκότος τῆς νυκτὸς ἐπεχύνετο ἐπὶ τοῦ ὀρίζοντος, ὁ ΚΑΝΑΡΗΣ ἦτο πρὸ τοῦ στομίου τῶν Στενῶν, ἐν αἷς ἦν ἠγκυροβολημένος ὁ στόλος τοῦ Καπιτάν Πασᾶ ὅτε προσήγγιζεν εἰς τὴν εἰσοδὸν τοῦ κόλπου, ὁ Ὑδραῖος πλοίαρχος προέτρπεν αὐτὸν νὰ μὴ εἰσέλθῃ, διότι, ἐὰν ὁ ἄνεμος ἐξηκολούθει ἐκ τοῦ αὐτοῦ σημείου, βεβαίως θὰ ἐχάνοντο ἐὰν ἀπετύγχανον τοῦ τολμηροῦ αὐτοῦ σχεδίου. Ὁ ΚΑΝΑΡΗΣ ὁμως ἐπίσειν αὐτὸν ὅτι ὁ ἄνεμος θὰ μετεβάλετο καὶ θαρραλέως προεχώρησεν. Ἐνταῦθα νέαι ἀνέμενον αὐτὸν δυσκολίαι· τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἤρχισε νὰ αἰσθάνηται τὰ συμπτώματα ἐκεῖνα τοῦ φόβου, τὰ ὅποια φυσικῶς αὐτὴ ἡ θέσις ἐνέπνεεν. Περιεστοιχίζοντο ὑπὸ τῆς ξηρᾶς ἐκατέρωθεν· ὁ ἄνεμος ἦν οὐριος· καὶ ἐφέραντο ἀκρατῆτως ἐπὶ τῶν Τουρκικῶν φρεγατῶν, καὶ τῶν λοιπῶν τοῦ στόλου πλοίων, ὧν τὴν θέσιν ἤρξαντο ἀνακαλύπτοντες ἐκ τῆς μακρᾶς σειρᾶς τῶν φώτων ἥτις ἐξηπλοῦτο διὰ τοῦ Κόλπου, ἄνευ τινὸς πιθανότητος ἐπιστροφῆς. Οἱ ναῦται ἐστασίασαν καὶ δὲν ἤθελον νὰ προχωρήσωσιν· ἀλλ' ἡ στιγμή αὕτη ἦν ἡ διὰ τὸ πνεῦμα τοῦ ΚΑΝΑΡΗ ἀρμοδία, ὅπως δι-αλάμψῃ. Ὁ μετριοπαθὴς καὶ συνεσταλαμένος ἀνὴρ ἐγένετο ἤρωσ, ἡ δὲ βραχεῖα αὐτοῦ μορφή ἐφαίνετο αὐξου-σα, ὅταν στερωῶς εἶπε τοῖς ψυθυρίζουσιν: «ἤλλατε ἐνταῦθα ἐκουσίως, τὸ πλοῖόν θὰ προχωρήσῃ, καὶ σεῖς ἡ πρέπει ἐπ' αὐτοῦ νὰ ἔλθετε ἢ πέσετε εἰς τὴν θάλασσαν.» Ἐσιώπησαν, καὶ τὰ πλοῖα ταχέως προσήγγιζον τὰ φῶτα.

Πρῶτον διέκρινον διαφόρους τουρκικὰς φρεγάτας· ἀλλ' αὐταὶ δὲν ἦσαν ἡ ἀνταξία λεία· ὁ ΚΑΝΑΡΗΣ εἶχεν ἔλθει ἵνα ἐκδικήσῃ τὸ αἷμα τῆς Χίου, καὶ οὐδὲν ἕτερον ἢ τὸ αἷμα τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν βαρβάρων ἠδύνατο νὰ τὸν ἐξίλωσῃ· ἡ σελήνη ἔλαμπε πλησιφαῆς. Εὐρίσκειτο ὁ ΚΑΝΑΡΗΣ ἐν μέσῳ τοῦ τουρκικοῦ στόλου, ὅστις, ἀσφαλῶς ἠγκυροβολημένος, οὐδόλως ὑπόπτειε περὶ κινδύνου· ἠδύνατο δὲ νὰ ἴδῃ εἰς τὸ πέραν μέρος τὸ πελώριον σκάφος τοῦ Καπιτάν Πασᾶ. Μεταβάλλων τότε πορείαν, ὁ ΚΑΝΑΡΗΣ διπυθύνθη πρὸς αὐτὸν, καὶ μετ' οὐ πολὺ ἦν λίαν ἐγγύς. «Μακράν! Μακράν!» ἐφώναζεν ὁ τοῦρκος σκοπὸς· ἀλλὰ τὸ πυρπολικὸν ἐπροχώρει—τότε ἡ ἀγρία κραυγὴ «Μπρουλάτα, μπρουλά-

τα», εἰδοποίησε τὸν ΚΑΝΑΡΗΝ ὅτι εἶχε γνωσθῆ. Ἡ φοβερὰ ἐκείνη κραυγὴ διήγειρε τοὺς κοιμωμένους τούρκους, οἵτινες ἀνὰ ἑκατοντάδες ἔδραμον εἰς τὸ κατὰστρωμα ἐν συγχύσει· ἤρξαντο τοῦ πυροβολισμοῦ· ἀλλὰ τὸ παράδοξον πλοῖον προσήγγιζεν ἐτι μᾶλλον· πάντες οἱ τοῦ ΚΑΝΑΡΗ ἄνδρες ἦσαν ὀπισθεν τῶν περιφραγμάτων τοῦ καταστρώματος· μόνος οὗτος ἴστατο ὄρθιος, ἰσχυρὸς δὲ ἐν τῇ φοβερᾷ αὐτοῦ ἀποφάσει, διπύθνε τοὺς πλοῖόν του πλησίον ἐπὶ τοῦ πλοίου τοῦ πασᾶ, ἀδιάφορος εἰς τὰς συρίζουσας περὶ αὐτὸν σφαίρας. Μετ' ὀλίγα λεπτά τῆς ὥρας ἡ πύρα του ἐκτύπησε τὸ πλευρὸν τῆς ναυαρχίδος διὰ φοβεροῦ κρότου, καὶ ἐκόλλησεν. Ἀμέσως ἡ λέμβος καθειλύθη· πάντες οἱ Ἕλληνες ναῦται εἰσπηδήσαν, αὐτὸς δὲ ὁ ΚΑΝΑΡΗΣ ἀφοῦ ἐφώναξε «Κανάρης εἶναι,» ἔθεσε τὸ πῦρ, καὶ ἀκολουθῶν τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἄνδρας, ταχέως ἀπεμακρύνθησαν. Ἡ θρυαλλὶς συνεκοινώνησε μετὰ τῶν εὐπρήστων ὑλῶν, καὶ ἀνέφλεξεν αὐτάς, φλόξ δὲ τεραστία, περιέβαλε τὸ τουρκικὸν πλοῖον· τὴν σκηνὴν τῆς φρίκης καὶ συγχύσεως ἥτις διεδραματίζετο μετὰ τῶν 1200 προσώπων τῶν ἐν τῷ πλοίῳ, δύναται τις νὰ φαντασθῇ καὶ οὐχὶ νὰ περιγράψῃ. Οὐδὲν ἠδύνατο νὰ γίνῃ ἐπὶ τῶν βριθόντων πλήθους καταστρωμάτων, ὅπως χωρισθῶσι τὰ πλοῖα· διαταγαὶ οὐδόλως ἠκούοντο, ἢ ἐὰν ἠκούοντο, δὲν ἐξετελοῦντο. Οἱ Ἕλληνες ἠδύνατο μόνον νὰ διακρίνωσι ἐν μέσῳ τῶν ἀγρίων κραυγῶν, τοὺς ὄδυρμους τῆς ἀγωνίας τῶν δειλῶν, οἵτινες ἐν ἀπογνώσει ἔπεσον εἰς τὴν θάλασσαν. Τὰ ἴστια καὶ σχοινία ἦσαν ἀνάφλεκτα καὶ τὸ πῦρ πίπτον ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἀνέφλεγε πάντα τὰ ἐπ' αὐτοῦ. Αἱ λέμβοι καθειλύθησαν, ἀλλ' ἀμέσως ἔσπασαν ἢ ἐβυθίσθησαν ὡς ἐκ τοῦ εἰσπηδήσαντος ἐν αὐταῖς πλήθους. Ὁ Καπιτάν Πασᾶς καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ του κατέρωσαν νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν μεγάλην λέμβον τῆς ναυαρχίδος. Ὅτε δὲ ἀποκόπτοντες διὰ τῶν ξιφῶν τῶν χεῖρας τῶν κολυμβόντων καὶ τῆς λέμβου λαμβανομένων, ἀπεμακρύνοντο ὀλίγον τοῦ πλοίου, ὁ κεντρικὸς ἴστος κατέπεσε· πλήττων τὴν λέμβον, καὶ κατασυντρίβων πάντας τοὺς ἐν αὐτῇ.

Ἡ ἐπιτυχὴς διάπραξις τῆς τολμηρᾶς ταύτης πράξεως ὀλοσχερῶς ἐστερέωσε τὴν φήμην τοῦ ΚΑΝΑΡΗ· συγχαρητήρια πανταχόθεν ἤρχοντο, πᾶς δὲ Ἕλληνας ἦν ὑπερήφανος ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ ΚΑΝΑΡΗ, πλὴν αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ΚΑΝΑΡΗ.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

Ζ Ω Α.

ΚΕΦ. ΙΑ.—ΟΣΦΡΗΣΙΣ, ΓΕΥΣΙΣ ΚΑΙ ΑΦΘ.

Εἶπομεν προηγουμένως ὅτι τὰ πλεῖστα ἐξ ὧν ἐνοῦς γινώσκει περὶ τοῦ πέριξ κόσμου ἔρχονται πρὸς αὐτὸν διὰ τῆς ὁράσεως καὶ τῆς ἀκοῆς. Ἀλλ' οὐκ ὀλέ-